

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares (2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r. w zakresie, w jakim w decyzji tej odmówiono udzielenia skarżącemu pełnego dostępu do żądanych dokumentów z wyjątkiem jednakże zawartych w nim zmienionych danych osobowych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares(2014) 3188066 z dnia 29 września 2014 r., w której Komisja odmówiła udzielenia pełnego dostępu do dziewięciu wewnętrznych dokumentów sporządzonych w kontekście prac przygotowawczych mających na celu przyjęcie dyrektywy 2014/40/EU dotyczącej produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów ⁽¹⁾ (zwaney dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu i do każdej zmiany –, który rozpatrywany wyjątek od rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie publicznego dostępu do dokumentów”) zastosowała i na podstawie jakich okoliczności i względów faktycznych. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia swej odmowy względami ochrony postępowania sądowego i porady prawnej, Komisja nie wyjaśniła przyczyn, dla których ujawnienie żądanych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” każdy z tych interesów. Dokładniej Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie powołane w odniesieniu do każdej rozpatrywanej odmowy dotyczy „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego” lub „porady prawnej”. W odniesieniu do ochrony lub „porady prawnej” wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji zostały odrzucone w orzecznictwie, a Komisja nie przedstawiła żadnego konkretnego wyjaśnienia wskazującego powody, dla jakich w niniejszej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów „konkretnie i rzeczywiście” naruszyłoby ochronę porady prawnej. Co się tyczy „postępowania sądowego”, Komisja ponownie nie wyjaśniła konkretnie przyczyn, dla których ujawnienie naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę „postępowania sądowego”. Komisja nie dokonała tym bardziej dokładnej i konkretnej oceny tego, czy interes publiczny może uzasadniać ujawnienie żądanych dokumentów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, nie wykazawszy, że rozpatrywane dokumenty/zmiany zawierają „opinie do wykorzystania wewnętrznego”, nie wyjaśniwszy, w jaki sposób ujawnienie tych dokumentów naruszyłoby „konkretnie i rzeczywiście” ochronę procesu podejmowania decyzji przez tę instytucję oraz nie wyważywszy we właściwy sposób powołanego interesu w zestawieniu z nadrzędnym interesem publicznym, który uzasadnia ujawnienie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. 2014, L 127, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Tayto Group/OHIM – MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Sprawa T-816/14)

(2015/C 056/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tayto Group Ltd (Craigavon, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Kunze, solicitor, i adwokat G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „REAL HAND COOKED” – zgłoszenie nr 9 062 688

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 842/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 64, 75, 76 i 83 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne/ Komisja

(Sprawa T-843/14)

(2015/C 056/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Niemcy) i Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francja)
(przedstawiciele: adwokaci F. Puel i E. Durand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej ze względu na postępowanie przed Sądem, które naruszyło wymogi związane z zachowaniem rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia;

a w konsekwencji,

- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty stosownego i pełnego odszkodowania za szkody majątkowe i niemajątkowe poniesione przez skarżące ze względu na bezprawne zachowanie Unii, odpowiadającego następującym kwotom, wraz z odsetkami wyrównawczymi i za zwłokę według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, powiększonej o dwa punkty procentowe, od daty wniesienia skargi:

- 1 193 467 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku zapłaty dodatkowych odsetek ustawowych od nominalnej kwoty sankcji po upływie rozsądnego terminu;
- 187 571 EUR z tytułu strat poniesionych w wyniku dodatkowych płatności w związku z gwarancją bankową po upływie rozsądnego terminu;